

S t o r a u t s k o t t e t s betänkande

N:o 15/1924.

N:o 15/1924 i anledning av Ålands landskapsnämnds framställning till Ålands landsting med anledning av lagen angående ägors fredande mot skada av husdjur, given den 18 februari 1923.

Sedan Landstinget på Stora utskottets förslag vid höstsessionen 1923 beslutit att låta med vidare åtgärd i detta ärende anstå till nu pågående session för att landstingsmännen under tiden måtte kunna bringa den framställda lagen till sina valmäns kännedom och inhämta deras åsikt om densamma, har Landstinget i avseende å ytterligare beredning och utlåtande remitterat meranämnda framställning till Stora utskottet jämte Finans- och ekonomiutskottets i ärendet avgivna betänkande N:o 20/1923 och Stora utskottets betänkande N:o 55/1923.

Antecknades såsom inom Utskottet bekant, att möjligheterna för lagens tillämpning inom landskapet varit föremål för diskussion å gemensamma möten i särskilda delar av landskapet, samt att Eckerö, Hammarland, Finström och Geta kommuner uttalat sig emot lagens antagande, under det att Saltvik kommun givit densamma sitt understöd. Uti Sunds kommun, varest tvenne möten hållits, ett omfattande norra delen av socknen, ett södra delen, hade vid först sagda möte, som var fåtaligt besökt,

rösterna fallit lika för och emot lagen, under det att gällande stängselförordning vid sist antydda möte erhållit en knapp majoritet.

Vid den diskussion, som inom utskottet fördes efter lagtextens uppläsande, gjorde sig tvenne åsikter gällande. En del av utskottsledamöterna uttalade sig emot antagande av lagen, förebärande dels, att den beräknade nyttan såsom grund för stängselskyldigheten komme att giva upphov till otaliga svårslitbara tvister, dels, att sagda fördelningsgrund av stängselskyldigheten icke vore lämplig för landskapets ägförhållanden, utan komme att innebära stora orättvisor emot ägare av större lägenheter. En annan del framhöll att den föreslagna lagen icke blott var teoretiskt rättvisare än den nu gällande lagen, utan att den även innebar stora steg emot en utveckling till det bättre, samt uttalade som sin övertygelse, att lagen väl kunde anpassas å landskapets förhållanden och att farhågorna för tvistigheter voro ogrundade. Under sådana omständigheter utrönades utskottets ståndpunkt genom omröstning, varvid 6 röster avgåvos för lagens förkastande och 4 för dess antagande att gälla, i anledning varav utskottet beslöt att föreslå

att Landstinget med godkännande av Landskapsnämndens framställning ville besluta att denna gång icke antaga ifrågakomma lag att gälla i land-

skapet Åland.

Mariehamn, den 17 november 1924.

På Stora utskottets vägnar:

Johan V. Kallberg

Arvid Kuffelberg

N. 2